

[Clausager.]

nansministeren [H. P. Hansen]: Og saa siger det ærede Medlem, at Arbejderne bliver ikke ramt!). Jo, men det kan ikke nytte noget at lægge Skat paa een Klasse og ikke paa en anden. Skal man ud i det svære, saa skal alle bære Byrderne og i Forhold. Og Udtalelsen i „Børsen“ var et saa udmærket Udtryk for, at Arbejderen til Trods for 1922-Lovens mægtige Progressioner hyler, skønt han kun bliver ramt med en lille bitte Del. Det er det bedste Bevis for, at Skatten er skruet saa højt op, at den for Alvor trykker.

Jeg har ikke, Hr. Finansminister, stillet Forslag om at lægge 20 pCt. paa den almindelige Indkomstskat. Jeg har sagt, hvordan det vil virke, hvis man gjorde det i Stedet for dette her. Jeg har ingeniunde stillet Forslag derom, jeg har blot paavist, at det kun vil blive en meget ringe Del af dette Beløb, der bliver lagt paa den lille Indtægt, men en meget stor Del paa den store. Og jeg har sagt, at skulde galt være, saa var dette Princip bedre end det at tage et Udsnit af Skatteyderne, et Udsnit, der skal betale det hele og de andre intet. Det er det, jeg fremdeles vil hævde, og det skal være det sidste i denne Forhandling, at jeg betragter fremdeles den Skattelov som den mest demokratiske, der tager *alle* med, der har nogenlunde Bæreevne, men saaledes, at de, der har den mindste Bæreevne, betaler langt mindre end de, der har den store Bæreevne. Dette er i Sandhed mere demokratisk end at lægge det paa nogle faa. Thi jeg maa sige til de Herrer, og da navnlig til det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen, der spørger, om det ikke er en Særstilling at have 12 000 Kr. i Indkomst — om nogle Aar er Grænsen maaske nede ved 7 000 Kr. eller 8 000 Kr., det er en ren og skær Smagssag, hvor man vil lægge den —: Hvis man saaledes vil til at lægge Skat over paa dem, der har det eller det, og ikke paa andre, saa er vi ude i noget, der er uhyre udemokratisk, og det vil underminere Demokrati og Folkestyre, det er der for mig ikke Spor af Tvivl om.

Hasle: Det er trist, at vi i denne Debat ganske maa savne Retsforbundet. Hvor mon de Herrer egentlig er henne ved denne Løjlighed? De plejer dog ellers ikke at lade det mankere paa Taler, naar der er Tale om Beskatningsforslag. Grunden skulde vel ikke være en taktisk — som jeg ikke skal komme nærmere ind paa? men jeg retter dog et Spørgsmaal til de Herrer om

Grunden til deres paafaldende Tavshed ved denne Løjlighed.

Den højtærede Finansminister rettede et Spørgsmaal til mig om Arbejdsgiverforeningen. Det kan jeg ikke svare paa. Jeg er ikke Repræsentant for Arbejdsgiverforeningen. Den højtærede Minister derimod er Repræsentant for Fagforeningerne, og derfor kunde jeg med Rette rette et Spørgsmaal til ham om Fagforeningerne. Det er bl. a. Forskellen paa Det konservative Folkeparti og Socialdemokratiet, at Det konservative Folkeparti ikke repræsenterer en bestemt Klasse i det danske Samfund, men Socialdemokratiet repræsenterer Fagforeningerne.

Den højtærede Finansminister sagde endvidere: Kan man kalde disse 15 000 Mennesker en Klasse? Nej, det tror jeg ikke, man kan; jeg tror, at den Omstændighed, at den højtærede Minister og hans Kolleger er kommet til Magten, har bevirket, at der ikke er saa ganske faa ærede Medborgere inden for hans Parti, som er iblandt disse 15 000, maaske endda flere end blandt Det konservative Folkeparti, saa i den Forstand er det egentlig ikke nogen Klasse, der er Tale om. Men dette Lovforslag kunde maaske nok medvirke til at uddybe Klassemodsatningerne ved at skille Pligt og Ret ad i Befolkningen.

Inden jeg slutter, vil jeg nævne en Bemærkning, jeg glemte før, og det var Spørgsmaalet om Selskabsbeskatningen. Hvis dette Lovforslag skulde gaa igennem, hvad der jo ikke er nogen Udsigt til, men hvis det gik igennem, saa var der her Tale om en tredobbelt Beskatning: Først beskatter man selve Selskabet, saa beskatter man Udbyttet, som Selskabet udbetaler, og endelig beskatter man som almindelig Indkomst Udbyttet, som Manden oppebærer. Jeg beundrer den Opfindsomhed, hvormed den højtærede Finansminister gaar frem!

Jørgen Jørgensen: Det ærede Medlem Hr. Clausager er jo fuldkommen forkert underrettet, naar han siger, at den Hjælp, der ydes til arbejdsløse, hvis dette Dækningslovsforslag gennemføres, er en almindelig Understøttelse, medens den Hjælp, der ydes i Øjeblikket, ydes efter Forsikringsprincippet. Det er jo nøjagtig det modsatte, der er Tilfældet. Det, der sker i Øjeblikket, er netop det, at den Hjælp, som de arbejdsløse, der har opbrugt deres forsikringsmæssige Hjælp, naturligvis maa have, ydes som Kommunehjælp, som Understøttelse, om det ærede Medlem vil,